25 lipca 1893 otwarto Kanał Koryncki robiąc wyspę z półwyspu

Kanał Koryncki - kanał wodny żeglugi morskiej w Grecji, łączący Morze Egejskie (Zatoka Sarońska) z Morzem Jońskim (Zatoka Koryncka). Kanał ten przecina Przesmyk Koryncki, oddzielając tym samym półwysep Peloponez od głównej części Grecji, czyniąc go faktycznie wyspą. Niemal u wylotu Kanału Korynckiego leżą miasta Korynt i Lutraki.

Dzięki niemu statki mogą zaoszczędzić ponad 200 Mm podróży, którą musiałyby odbyć wokół Peloponezu. Jego szerokość sprawia, że jest on zbyt wąski dla nowoczesnych dużych jednostek. Używany jest przez statki turystyczne, bardzo rozpowszechnione na greckich morzach kabotażowce, jednostki marynarki wojennej i portowych służb technicznych. Rocznie pokonuje go około 11 tys. statków. Istnieje most kolejowy, 3 konwencjonalne mosty samochodowe (w tym dwa podwójne - dwie dwupasmowe jezdnie) i dwa drogowe mosty zwodzone, na dwóch krańcach kanału - opuszczane na dno - z których wschodni stanowi też popularny punkt widokowy.

Wymiary kanału:

długość: 6343 m

szerokość: 24,6 m (na poziome morza)

szerokość: 21 m (na dnie kanału)

głębokość: 8 m (od lustra wody do dna)

głębokość: 79 m (od lustra wody do góry - wysokość ścian)

kąt pochylenia ścian: 71–77°

Pierwsze plany przekopania (a mówiąc dokładniej wykucia w skalistym podłożu) kanału w tym miejscu sięgają czasów VI w. p.n.e., a przypisuje się je Periandrowi. W roku 67 Neron nakazał kopanie kanału 6 000 niewolników, z czego większością byli żydowscy jeńcy z rzymskiej kolonii Judei. Podobno wbił on nawet pierwszą łopatę pod budowę. Jednak w tym samym roku Neron zmarł, a jego następca Galba zarzucił projekt, który wydał mu się zbyt kosztowny.

Dopiero w latach 90. XIX wieku rozwój techniki umożliwił ukończenie prac. W roku 1881 budowy podjęło się międzynarodowe przedsiębiorstwo, jednak nie podołało zadaniu, toteż w roku w 1893, ukończyła ją grecka firma, należąca do Andreasa Sygrosa, greckiego polityka, bankiera, przemysłowca i społecznika. Tablice upamiętniają m.in. inżynierów narodowości węgierskiej: Istvána Türra i Bélę Gerstera. Kanał otwarto 25 lipca 1893 roku.